

Hallituksen esitys Eduskunnalle eräiden veronhuojennussäännöksiä muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Hallituksen esityksessä ehdotetaan verolakien veronhuojennussäännöksiä siten muutettaviksi, että valtiovarainministeriön sekä verohallituksen ja tullihallituksen välistä toimivaltaa säätelevä, huojennuksen määrään perustuva toimivaltaraja korotettaisiin 20 000 markasta 100 000 markkaan. Huojennussäännösten soveltamisalaa ehdotetaan eräiltä osin laajennet-

tavaksi ja selvennettäväksi. Tulliverolakiin ehdotetaan otettavaksi säännös, joka mahdollistaisi maksulykkäyksen myöntämisen myös tullilaitoksen kantamien tullin sekä muiden verojen ja maksujen osalta. Lisäksi huojennus- ja lykkäys-säännöksiin ehdotetaan tehtäväksi eräitä täsmennyksiä sekä lähinnä teknisluonteisia muutoksia.

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu		Sivu
PERUSTELUT	3	4.5. Veron suorittamisen lykkäystä koskevat säännökset eräissä tapauksissa	12
1. Veronhuojennussäännökset	3	4.5.1. Tullin ja valmisteveron suorittamisen lykkääminen	12
1.1. Yleistä	3	4.5.2. Auto- ja moottoripyöräveron suorittamisen lykkääminen	12
1.2. Lainsäädäntö	3	4.5.3. Lykkäyksen myöntämisen ehdoista	12
1.3. Viranomaisten välinen toimivalta veronhuojennusasioissa	4	5. Eduskunnan jälkikätevalvonta	12
1.3.1. Valtion huojennustoimivalta	4	6. Esityksen taloudelliset ja hallinnolliset vaikutukset	13
1.3.2. Kunnan huojennustoimivalta	4	7. Voimaantulo	13
1.3.3. Kirkollisveron ja kansaneläkelaitokselle tulevien maksujen huojentaminen	4	LAKITEKSTIT	14
2. Veronmaksun lykkääminen	4	1. Laki verotuslain muuttamisesta	14
3. Asian valmistelu	5	2. Laki merimiesverolain 22 §:n muuttamisesta	15
4. Ehdotetut muutokset	5	3. Laki ennakkoperintälain muuttamisesta	16
4.1. Ratkaisutoimivallan tarkistaminen huojennusasioissa	5	4. Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 14 §:n muuttamisesta	17
4.1.1. Toimivaltarajan korottaminen ..	5	5. Laki perintö- ja lahjaverolain 62 ja 63 §:n muuttamisesta	17
4.1.2. Tasausverolain 6 §:n 2 momentin mukainen toimivalta	6	6. Laki arpajaisverolain 11 §:n muuttamisesta ..	18
4.1.3. Poikkeus valtiovarainministeriön toimivallasta	6	7. Laki liikevaihtoverolain 71 ja 72 §:n muuttamisesta	18
4.2. Veronhuojennus- ja lykkäyssäännösten yhtenäistäminen	6	8. Laki auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 18 §:n muuttamisesta	19
4.2.1. Huojennusperusteiden sanonnallisen yhtenäistäminen	6	9. Laki moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta	20
4.2.2. Huojennuksen myöntämiselle asetettavat ehdot	6	10. Laki leimaverolain 99 §:n muuttamisesta ..	20
4.2.3. Muutoksenhakukiello	7	11. Laki tulliverolain 26 §:n muuttamisesta ..	21
4.2.4. Periaatteellisesti tärkeiden asioiden käsittely eräissä tapauksissa	7	12. Laki valmisteverotuslain muuttamisesta	21
4.2.5. Maahantuonnin yhteydessä suoritettavan liikevaihtoveron huojentaminen	7	13. Laki tasausverolain 6 §:n muuttamisesta	22
4.2.6. Palautettavalle määrälle maksettava korko	8	LIITE	
4.3. Veronhuojennus- ja lykkäyssäännösten laajentaminen	8	Rinnakkaistekstit	23
4.3.1. Yleistä	8	1. Laki verotuslain muuttamisesta	23
4.3.2. Viivästyskoron ja jäämämaksun huojentaminen	8	2. Laki merimiesverolain 22 §:n muuttamisesta ..	25
4.3.3. Lykkäyskoron huojentaminen	9	3. Laki ennakkoperintälain muuttamisesta	26
4.4. Verotuslain 125 §:n huojennusperusteiden täsmäntäminen	9	4. Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 14 §:n muuttamisesta	28
4.4.1. Yleistä	9	5. Laki perintö- ja lahjaverolain 62 ja 63 §:n muuttamisesta	29
4.4.2. Veronmaksukykyyn alentuminen ja verovelvollisen kuolema	10	6. Laki arpajaisverolain 11 §:n muuttamisesta ..	30
4.4.3. Erehtyminen verotussäännösten sisällöstä	10	7. Laki liikevaihtoverolain 71 ja 72 §:n muuttamisesta	31
4.4.4. Huojennuksen myöntäminen tärkeää yhteiskunnan kannalta	11	8. Laki auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 18 §:n muuttamisesta	32
4.4.5. Veronhuojennuslautakunta	11	9. Laki moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta	33
4.4.6. Muut ehdotetut muutokset	11	10. Laki leimaverolain 99 §:n muuttamisesta	34
		11. Laki tulliverolain 26 §:n muuttamisesta	35
		12. Laki valmisteverotuslain muuttamisesta	36
		13. Laki tasausverolain 6 §:n muuttamisesta	37

PERUSTELUT

1. Veronhuojennussäännökset

1.1. Yleistä

Veron, julkiselle vallalle tulevan maksun tai muun vastaavan suorituksen periminen on joissakin tapauksissa kohtuutonta tai epätarkoituksenmukaista. Eri verolaeissa on yleensä säännös, jonka nojalla voidaan erityisen painavista kohtuussyistä, säälistävistä syistä tai muista laissa säädetystä syistä myöntää huojennus verojen tai maksujen suorittamisesta. Verojen erilaisen luonteen vuoksi laeissa säädetty huojennusperusteet ovat erilaisia, mutta yhteistä säännösten sanamuodolle on kuitenkin se, että vapauttamisperusteina ovat kohtuussyyt tai säälistävät syyt. Huojennus voidaan myöntää sekä verohallinnon että tullihallinnon kantamista veroista, maksuista ja muista suorituksista.

1.2. Lainsäädäntö

Verotuslain 125 §:n nojalla verovelvolliselle voidaan myöntää osittainen tai täydellinen vapautus valtion- ja kunnallisverosta, viivästyskoron vastaavasta korosta sekä kertyneestä viivästyskorosta sekä jäämämaksusta. Saman lain 126 §:n mukaan voidaan kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi myöntää vapautus valtion-, kunnallis- sekä kirkollisveron suorittamisesta. Ennakkoperintälain 28 §:n nojalla voidaan poistaa työnantajan maksettavaksi pantu pidättämättä jätetty määrä sekä ennakkoperintälain säännösten nojalla määrätty veronlisäykset ja korotukset sekä veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain mukainen viivästyskorko ja jäämämaksu. Saman lain 49 a §:n mukaan voidaan poistaa maksuunpannulle ennakolle suoritettava viivästyskorko ja jäämämaksu sekä ennakolle lykkäyksen vuoksi maksettava korko. Työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 14 §:n nojalla voidaan poistaa työnantajan maksetta-

vaksi pannut lain 10 §:n 1 momentissa tarkoitettut veronlisäykset ja -korotukset sekä veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain mukainen viivästyskorko ja jäämämaksu. Valtiolla tai kunnalla tullut osa merimiesverosta voidaan merimiesverolain 22 §:n nojalla palauttaa. Perintö- ja lahjaverolain 62 §:n nojalla voidaan myöntää täydellinen tai osittainen vapautus perintö- ja lahjaverosta. Jos perintöosuuden tai lahjan arvo on verovelvollisuuden alkamisen jälkeen olennaisesti vähentynyt, voidaan perintö- ja lahjaverolain 63 §:n nojalla määrätä, että maksetusta perintöverosta on kohtuulliseksi katsottu osa suoritettava verovelvolliselle takaisin tai vähennettävä maksamatta olevaa veromäärää.

Liikevaihtoverolain 71 §:n nojalla voidaan jo suoritettua tai suoritettavaa veromäärää, veronlisäystä, viivästyskorkoa tai jäämämaksua alentaa tai se kokonaan poistaa, samoin kuin määrätä maahantuonnin yhteydessä suoritettu tai tavarain hintaan sisältynyt vero tai osa siitä suoritettavaksi takaisin. Auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 18 §:n mukaan voidaan autoveron suorittamisesta myöntää vapautus tai määrätä maahantuonnin yhteydessä suoritettu tai ajoneuvon hintaan sisältynyt vero maksettavaksi takaisin. Moottoriajoneuvotyyppi, joka maanpuolustuksen kannalta tai muusta syystä on maalle edullinen, samoin kuin moottoriajoneuvo, jota käytetään yksinomaan yleishyödylliseen tarkoitukseen tai pääasiallisesti ulkomaille tai yksityisellä alueella, voidaan moottoriajoneuvoverosta annetun lain 9 §:n mukaan vapauttaa varsinaisesta ajoneuvoverosta tai sen osasta. Saman lain 32 a §:n nojalla voidaan myöntää vapautus moottoriajoneuvoveron lisäveron suorittamisesta. Leimaverolain 99 §:n 1 momentin mukaan voidaan leimaverosta myöntää vapautus, kun päätöksestä, pöytäkirjanotteesta tai asiakirjasta, jolla on myönnetty tai vahvistettu jokin lupa tai oikeus, on suoritettava leimaveroa. Saman pykälän 2 momentin

mukaan voidaan yhteisölle, laitokselle tai säätiölle, jonka varat käytetään yksinomaan yleishyödylliseen tarkoitukseen, myöntää helpotusta tai vapautus leimaveron suorittamisesta. Arpajaisen toimeenpanijan suoritettavaksi maksumpauksista arpajaisverosta, korosta, veronlisäyksestä sekä viivästyskorosta ja jäämämaksusta voidaan arpajaisverolain 11 §:n nojalla vapauttaa osittain tai kokonaan.

Tulli tai muu tullilaitoksen kannettava vero tai maksu, tullinkorotus, virhemaksu, viivästyskorko ja jäämämaksu voidaan tulliverolain 26 ja 28 §:n nojalla osittain tai kokonaan poistaa. Tasausverolain 6 §:n 2 momentin nojalla voidaan tasausvero kokonaan tai osittain poistaa tai määrätä maksettavaksi takaisin. Samoin valmisteverotuslain 42 §:n nojalla voidaan suoritettava valmistevero tai suoritettu valmistevero kokonaan tai osittain poistaa tai määrätä maksettavaksi takaisin.

1.3. Viranomaisten välinen toimivalta huojenusasioissa

1.3.1. Valtion huojenustoimivalta

Valtiolle tulevasta verosta myöntää huojenuksen valtiovarainministeriö, verohallitus tai tullihallitus. Verotuslain 126 §:n mukaan valtiovarainministeriö tai verohallitus voi myöntää kuntaa ja seurakuntaa kuultuaan vapautuksen myös kunnallis- ja kirkollisverosta. Samoin valtiovarainministeriö tai verohallitus voi poistaa ennakkooperintälain 28 ja 49 a §:n sekä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 14 §:n nojalla huojenettavat suoritukset silloinkin, kun ne olisi tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle. Samoin valtiovarainministeriö voi arpajaisverolain 11 §:n nojalla huojentaa arpajaisverosta kunnille menevän osuuden.

Toimivalta valtiovarainministeriön sekä verohallituksen ja tullihallituksen välillä on edellä mainituissa veronhuojennussäännöksissä järjestetty siten, että valtiovarainministeriö käsittelee hakemukset, jos poistettavaksi pyydetyn veron määrä on suurempi kuin 20 000 markkaa. Muissa tapauksissa hakemuksen ratkaisee verohallitus, kuitenkin niin, että tulliverolain 26 §:ssä ja valmisteverotuslain 42 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa hakemukset ratkaisee tullihallitus. Tullihallitus ratkaisee myös autoverolain 18 §:ssä tarkoitetut hakemukset,

jos poistettavaksi pyydetyn veron määrä on enintään 20 000 markkaa ja tulliviranomainen on kantanut veron. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin yleensä ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetyn veron määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi. Yhdenmukaisen päätöskäytännön varmistamiseksi sekä verotustietojen hankkimiseksi valtiovarainministeriö pyytää ratkaistavakseen kuuluvista hakemuksista verohallituksen tai tullihallituksen lausunnon.

1.3.2. Kunnan huojenustoimivalta

Verotuslain 125 §:n 1 momentin mukaan kunnanvaltuusto tai kunnan ohjesäännössä olevan valtuutuksen nojalla kunnanhallitus voi myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen kunnallisverosta sekä kunnallisverolle laskettavasta viivästyskorkoa vastaavasta korosta ja kertyneestä viivästyskorosta.

1.3.3. Kirkollisveron ja kansaneläkelaitokselle tulevien maksujen huojentaminen

Kirkkolain (635/64) 368 §:n nojalla kirkkovaltuusto voi myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen kirkollisverosta.

Kansaneläkelain 18 §:n (486/58) ja sairausvakuutuslain (364/63) 38 §:n mukaan vakuutettujen kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksujen suorittamisesta vapautettaessa toimivalta on kunnilla. Huojentamista säätelee verotuslain 125 §. Viivästysseuraamusten huojentamista säätelevät ennakkooperintälain 28 ja 49 a § sekä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 14 §. Näissä tapauksissa huojenuksen myöntää joko valtiovarainministeriö tai verohallitus.

2. Veron maksun lykkääminen

Veron tai maksun suorittamiselle voidaan yleensä myöntää lykkäystä huojenusperusteilla. Verohallinnon kantamien verojen lykkäyssäännökset ovat yleensä samoissa lainkohdissa, joissa ovat kyseistä verolajia koskevat huojenussäännökset. Lykkäyksen myöntää pääsääntöisesti veron kantanut viranomainen. Auto-rekisterikeskuksen kantaman autoveron, varsinaisen moottoriajoneuvoveron ja lisäveron mak-

samiseen voi verohallitus myöntää lykkäystä. Verohallinnon kantamien verojen ja maksujen osalta verohallitus voi muutenkin erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen.

Valmisteverotuslain 41 §:n nojalla voidaan myöntää lykkäystä valmisteveron suorittamisesta. Yli 20 000 markan määräisen lykkäysasian ratkaisee valtiovarainministeriö, muutoin tullihallitus. Muille tullihallinnon kannettaviksi kuuluville veroille ja maksuille ei voida myöntää lykkäystä.

3. Asian valmistelu

Yleisten veronhuojennussäännösten aineellisten sekä menettelyllisten kehittämistarpeiden selvittämiseksi valtiovarainministeriö asetti 17. 6. 1980 työryhmän. Työryhmän tuli muun muassa kiinnittää huomiota huojennussäännösten yhdenmukaistamiseen sekä säännösten soveltamisen mahdolliseen laajentamistarpeeseen. Samoin työryhmän oli selvitettävä tarve ja mahdollisuudet huojennushakemusten ratkaisutoimivallan siirtämiseen pääsääntöisesti valtiovarainministeriöltä verohallitukselle ja tullihallitukselle. Työryhmä, jossa oli valtiovarainministeriön sekä verohallituksen ja tullihallituksen edustus, luovutti muistionsa (Työryhmämuistio 1980: VM 24) valtiovarainministeriölle joulukuussa 1980.

Muistiossaan työryhmä ehdotti veronhuojennussäännösten ratkaisutoimivaltaa valtiovarainministeriön sekä verohallituksen ja tullihallituksen välillä siten tarkistettavaksi, että mainitut keskusvirastot ratkaisisivat pääsääntöisesti huojennushakemukset, joissa poistettavaksi pyydetyn veron määrä on alle 100 000 markkaa. Samoin työryhmä teki eräitä huojennussäännöstöä yhtenäistäviä ja sen soveltamisalaa laajentavia muutosehdotuksia. Työryhmä ehdotti myös tulliverolakiin otettavaksi säännöksen, joka mahdollistaisi erityisistä syistä maksunlykkäyksen myöntämisen kaikkien tullilaitoksen kantamien verojen ja maksujen osalta.

Työryhmä ei ole käsitellyt verotuslain 125 §:n huojennusperusteiden täsmentämiseksi ehdotettuja muutoksia.

Asian valmistelussa on otettu huomioon työryhmämuistiosta autorekisterikeskukselta, Finlands svenska kommunförbundet, kansaneläkelaitokselta, Suomen kaupunkiliitolta, Suomen kunnallisiitolta, tullihallitukselta ja verohallitukselta saadut lausunnot.

4. Ehdotetut muutokset

4.1. Ratkaisutoimivallan tarkistaminen huojennusasioissa

Valtiovarainministeriön sekä verohallituksen ja tullihallituksen välinen ratkaisutoimivalta on järjestetty siten, että valtiovarainministeriö käsittelee hakemukset, joissa poistettavaksi pyydetyn veron määrä on suurempi kuin 20 000 markkaa, muissa tapauksissa hakemuksen käsittelee joko verohallitus tai tullihallitus. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin yleensä ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetyn veron määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi. Nykyistä toimivaltajakoa on noudatettu 1. 7. 1974 alkaen.

Edellä mainittujen veronhuojennussäännösten nojalla ratkaistiin vuonna 1979 valtiovarainministeriössä 1 488, verohallituksessa 2 059 ja tullihallituksessa 537 hakemusta. Vuonna 1980 ratkaistiin vastaavia hakemuksia valtiovarainministeriössä 917, verohallituksessa 2 116 ja tullihallituksessa 1 752 kappaletta.

4.1.1. Toimivaltarajan korottaminen

Rahanarvon muuttuminen on aiheuttanut sen, että veron määrä huojennushakemuksissa on varsin usein yli 20 000 markkaa. Tämän vuoksi yhä useammat veronhuojennushakemukset tulevat valtiovarainministeriön ratkaistaviksi lisäten valtiovarainministeriössä käsiteltävien verotukseen liittyvien hakemusasioiden suurta määrää. Vuonna 1980 valtiovarainministeriössä ratkaistiin yhteensä noin 3 000 verotukseen liittyvää hakemusta, joista edellä mainittujen veronhuojennussäännösten mukaisia hakemuksia oli siis 917 kappaletta. Koska on hallinnollisesti tarkoituksenmukaista, että veronhuojennushakemukset yleensä ratkaistaan verohallituksessa ja tullihallituksessa, ehdotetaan huojennussäännöksiä muutettavaksi siten, että valtiovarainministeriö ratkaisisi pääsääntöisesti vain 100 000 markan määrän ylittävät veronhuojennushakemukset. Ehdotetun muutoksen jälkeen valtaosa valtiovarainministeriössä käsiteltävistä veronhuojennushakemuksista siirtyisi verohallituksen ja tullihallituksen ratkaistaviksi. Ratkaisutoimivallan siirtämistä verohallitukselle ja tullihallitukselle puoltaa niin ikään veronhuojennusten myöntämisperusteiden vakiintuminen. Tällöin myös hakemusten käsittely nopeutuu ja yksinkertaista-

tuu sekä keskusvirastoilta pyydettyjen lausuntojen määrä vähenee.

Edellä olevan perusteella ehdotetaan verotuslain 125 §:n 2 momenttia ja 126 §:n 2 momenttia, ennakkoperintälain 28 §:n 2 momenttia ja 49 a §:n 2 momenttia, merimiesverolain 22 §:n 2 momenttia, työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 14 §:n 2 momenttia, perintö- ja lahjaverolain 62 §:n 2 momenttia ja 63 §:n 2 momenttia, liikevaihtoverolain 71 §:n 2 momenttia, moottoriajoneuvoverosta annetun lain 9 §:n 2 momenttia ja 32 a §:n 2 momenttia, leimaverolain 99 §:n 3 momenttia sekä arpajaisverolain 11 §:n 2 momenttia siten muutettaviksi, että verohallituksella on oikeus ratkaista veronhuojennushakemus, jos poistettavaksi pyydetyn veron määrä on enintään 100 000 markkaa.

Samansisältöiset muutokset ehdotetaan tehtäväksi myös valtiovarainministeriön sekä verohallituksen ja tullihallituksen välistä veronhuojennushakemusten ratkaisutoimivaltaa säätelevään auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 18 §:n 2 momenttiin sekä valtiovarainministeriön ja tullihallituksen välistä ratkaisutoimivaltaa sääteleviin tulliverolain 26 §:n 1 momenttiin ja valmisteverotuslain 42 §:n 1 momenttiin.

4.1.2. *Tasausverolain 6 §:n 2 momentin mukainen toimivalta*

Tällä hetkellä kaikki tasausverolain 6 §:n 2 momentin mukaiset hakemukset ratkaistaan valtiovarainministeriössä. Yhdennukaisesti edellä mainittujen veronhuojennussäännösten kanssa ehdotetaan ratkaisutoimivalta tasausverolain 6 §:n 2 momentin mukaisissa asioissa jaettavaksi siten, että valtiovarainministeriö ratkaisee yli 100 000 markan määrää koskevat veronhuojennushakemukset ja tullihallitus käsittelee muut hakemukset.

4.1.3. *Poikkeus valtiovarainministeriön toimivallasta*

Valtiovarainministeriö voi yleensä ottaa ratkaistavakseen periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevia huojennushakemuksia silloinkin, kun niiden ratkaiseminen muuten kuuluisi verohallituksen tai tullihallituksen toimivaltaan. Käytännössä edellä mainittu asiaryhmäedellytys on saattanut rajoittaa valtiovarainministeriön mahdollisuuksia ottaa yksittäisiä periaat-

teellisesti tärkeitä katsottavia huojennusasioita ratkaistavakseen, vaikka päätöskäytännön muodostamiseksi siihen olisi ehkä ollut tarvetta. Toimivaltarajan korottamisen johdosta sekä valtiovarainministeriön toimivallan selventämiseksi ehdotetaan toimivaltasäännöksiä muutettavaksi siten, että valtiovarainministeriö voisi ottaa ratkaistavakseen periaatteellisesti tärkeitä asioita koskevan huojennushakemuksen silloinkin, kun sen ratkaiseminen muutoin kuuluisi verohallituksen tai tullihallituksen toimivaltaan. Valtiovarainministeriön poikkeustoimivalta koskisi muutoksen jälkeenkin vain erityistapauksia, eikä sen tarkoituksena ole muuttaa yleistä toimivaltajakoa huojennusasioissa.

4.2. *Veronhuojennus- ja lykkäyssäännösten yhtenäistäminen*

4.2.1. *Huojennusperusteiden sanonnallinen yhtenäistäminen*

Syyt, joiden perusteella huojennusta voidaan myöntää, on veronhuojennussäännöksissä ilmaistu useilla erilaisilla sanannoilla, kuten esimerkiksi säällittävät syyt, muut erityisen painavat kohtuussyyt ja erittäin painavat syyt. Koska sanonnat nykyisinkin ovat hyvin yleisluonteisia ja kun eri sanannoilla ei sinänsä ole asiallista merkitystä säännöstöä sovellettaessa, ehdotetaan ne korvattaviksi yleisilmaisulla erityiset syyt. Sanonnallinen yhtenäistäminen ei koskisi kuitenkaan verotuslain 125 ja 126 §:ää, merimiesverolain 22 §:ää eikä perintö- ja lahjaverolain 62 ja 63 §:ää. Näiden lainkohtien huojennuksen myöntämisen edellytyksiä koskevat sanonnat eroavat jo tällä hetkellä edellä mainituista yleissanannoista, eikä niiden sisältöä niiden erityisluonne huomioon ottaen ole tarpeen yhtenäistää.

4.2.2. *Huojennuksen myöntämiselle asetettavat ehdot*

Eräiden huojennussäännösten, kuten auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 18 §:n, arpajaisverolain 11 §:n ja moottoriajoneuvoverosta annetun lain 32 b §:n mukaan huojennus voidaan myöntää asianomaisen viranomaisen asettamilla ehdoilla. Käytännössä myös muissa tapauksissa huojennuksen myöntämiseen liittyy olosuhteita, joiden vuoksi olisi tarpeen esimerkiksi valvonnallisista tai huojennusedun rajoittamiseen liittyvistä syistä asettaa huojennuksen

saamiseen ehtoja. Säännösten puuttuessa ehtojen asettaminen ei ole kuitenkaan ollut mahdollista.

Edellä olevan johdosta ehdotetaan liikevaihtoverolain 71 §:n 1 momenttia, tulliverolain 26 §:n 1 momenttia, valmisteverotuslain 42 §:n 1 momenttia ja tasausverolain 6 §:n 2 momenttia täydennettäväksi siten, että myönteiseen huojoennuspäätökseen voidaan tarvittaessa liittää huojoennuksen myöntävän viranomaisen määräämiä ehtoja.

4.2.3. Muutoksenhakukiello

Verohallituksesta annetun asetuksen (273/74) 44 §:n 2 momentin mukaan muutosta ei saa valittamalla hakea verohallituksen veronhuojennus- ja lykkäyspäätökseen. Samoin tullihallinnosta annetun asetuksen (142/80) 35 §:n 3 momentin mukaan päätökseen, joka koskee tullin tai muun veron huojoentamista, ei saa valittamalla hakea muutosta. Tullilain 26 §:n säännöstä lukuun ottamatta verolainsäädännössä olevilla säännöksillä ei ole rajoitettu muutoksenhakua valtiovarainministeriön antamiin päätöksiin. Koska yleisiin veronhuojennussäännöksiin perustuvissa huojoennusasioissa on yleensä kysymys tarkoituksenmukaisuusharkinnasta, valitus tällaisesta päätöksestä yleisten hallinto-oikeudellisten periaatteiden mukaan ei johda ministeriön huojoennusasiassa antaman päätöksen muuttumiseen valitusviranomaisessa.

Veronhuojennuspäätösten muutoksenhakumenettelyn selventämiseksi muutoksenhakukiello ehdotetaan lisättäväksi huojoennusta koskeviin lainkohtiin. Muutoksenhakukiello ei kuitenkaan koskisi leimaverolain 99 §:n 2 momentin eikä tasausverolain 6 §:n 1 momentin nojalla tehtyjä päätöksiä. Näissä tapauksissa huojoennusasiain ratkaisuun saattaa liittyä myös laillisuusharkintaa, joka edellyttää muutoksenhakumahdollisuuden olemassaoloa.

Kunnallislain (953/76) 139 §:n 2 momentin mukaan kunnan jäsen saa hakea muutosta kunnan viranomaisen päätökseen sillä perusteella, että päätös on syntynyt virheellisessä järjestyksessä taikka menee viranomaisen toimivaltaa ulommaksi tai on muutoin lainvastainen. Kunnan viranomaisen verotuslain 125 §:n ja merimiesverolain 22 §:n nojalla tekemien päätösten osalta kunnan jäsenen yleinen valitus-oikeus ehdotetaan säilytettäväksi. Vaikka näiden lainkohtien nojalla annettuun päätökseen

ei saisi valittamalla hakea muutosta, ehdotetaan, että kunnan viranomaisen tekemään päätökseen saadaan kuitenkin hakea muutosta niin kuin kunnallislain 139 §:n 2 momentissa on säädetty.

Vastaavasti ehdotetaan veron maksamisen lykkäämispäätöksiä koskevat muutoksenhakukieltosäännökset otettavaksi asianomaisiin lainkohtiin.

Muutoksenhakukieltosäännösten ottaminen lakiin ei muuta nykyisin vallitsevaa tilannetta eikä siten heikennä verovelvollisen oikeusturvaa. Muutoksenhakukiellosta huolimatta veronhuojennus- tai maksunlykkäysasiassa tehty päätös ei myöskään ole esteenä saman asian uudelleen käsittelemiselle.

4.2.4. Periaatteellisesti tärkeiden asioiden käsittely eräissä tapauksissa

Valtiovarainministeriö voi yleensä ottaa ratkaistavakseen periaatteellisesti tärkeitä huojoennushakemuksia silloinkin, kun hakemukset muutoin kuuluisivat poistettavaksi pyydetyn määrän vuoksi verohallituksen tai tullihallituksen toimivaltaan. Kaikkiin veronhuojennussäännöksiin valtiovarainministeriön poikkeustoimivaltaa koskevaa määräystä ei kuitenkaan sisälly. Toimivaltasäännösten yhtenäistämiseksi ehdotetaan myös tulliverolain 26 §:ään ja tasausverolain 6 §:n 2 momenttiin otettavaksi säännös, jonka mukaan valtiovarainministeriö voi ratkaista periaatteellisesti tärkeää asiaa koskevan hakemuksen silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

4.2.5. Maahantuonnin yhteydessä suoritettavan liikevaihtoveron huojoentaminen

Liikevaihtoverolain 71 §:n 1 momentin mukaan valtiovarainministeriö voi hakemuksesta alentaa liikevaihtoveron määrää tai määrätä maahantuonnin yhteydessä suoritettua liikevaihtoveron palautettavaksi. Saman lainkohdan 2 momentin mukaan verohallitus on toimivaltainen enintään 20 000 markkaa koskevissa huojoennusasioissa. Lain mukaan verohallituksen toimivalta koskee myös maahantuonnin yhteydessä suoritettavaa liikevaihtoveroa. Kun toimivalta veronhuojennussäännöksissä on veron kantamisesta huolehtivalla hallinnolla ja kun käytännössä tullihallitus on tulliverolain säännösten mukaan käsitellyt maahantuonnin yh-

teydessä suoritettavaa liikevaihtoveroa koskevat huo Jennushakemukset, ehdotetaan liikevaihtoverolain 71 §:ään otettavaksi säännös, jonka mukaan tullihallitus ratkaisee toimivaltansa rajoissa maahantuonnista suoritettavaa liikevaihtoveroa koskevat huo Jennushakemukset.

4.2.6. *Palautettavalle määrälle maksettava korko*

Jos veronpalautukselle on suoritettava korkoa, on tästä maininta asianomaisessa verolaisa. Korkoa koskevia säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta niihin veroihin tai maksuihin, jotka verovelvolliselle palautetaan myönnetyn veronhuojennuksen johdosta. Kun koron suorittaminen on rajoitettu muualla verolainsäädännössä olevin säännöksiin, huo Jennussäännöksiin ei ole katsottu tarpeelliseksi ottaa säännöstä palautettavalle määrälle maksettavasta korosta. Liikevaihtoverolain 71 §:n 1 momentin mukaan tämän lainkohdan nojalla palautettavalle veromäärälle ei makseta korkoa. Liikevaihtoverolain 71 §:n saattamiseksi yhdenmukaiseksi muiden huo Jennussäännösten kanssa ehdotetaan palautettavalle määrälle suoritettavaa korkoa koskeva säännös kumottavaksi.

4.3. Veronhuojennus- ja lykkäyssäännösten laajentaminen

4.3.1 *Yleistä*

Huojennusta voidaan myöntää ainoastaan seläisestä verosta, maksusta tai muusta suorituksesta, joka asianomaisessa säännöksessä mainitaan. Veronkorotusta on voitu huo jentaa, jos veroa tai maksua, jolle veronkorotus lasketaan, voidaan huo jentaa. Voimassa oleva veronhuojennussäännöstö ei kuitenkaan sisällä kaikilta osin sovellutusaltaan yhdenmukaisia ja aukottomia säännöksiä veroille ja maksuille tulevien viivästyseuraamusten huo jentamisesta. Tätä on pidettävä puutteena, ja siitä on käytännössä aiheutunut eräitä verovelvollisen kannalta kohtuuttomia tilanteita. Säännöstö olisi kaikkien verolajien osalta ulotettava koskemaan veronlisäystä, viivästyskorkoa ja jäämämaksua sekä lykkäyksen vuoksi maksettavaa korkoa. Huojennus olisi voitava myöntää riippumatta siitä, onko suoritus tilitetty veronsaajalle vai onko se tilitämättä.

4.3.2. *Viivästyskoron ja jäämämaksun huo jentaminen*

Veronkantolain (611/78) 22 §:n mukaisesti veronsaajille jakautuvalle verolle suoritettava viivästyskorko jakautuu veronsaajille siinä suhteessa kuin veroa on kunkin veronsaajan hyväksi maksuunpantu. Valtiovarainministeriö tai verohallitus ratkaisee tilitämättä olevaa viivästyskorkoa koskevat huo Jennusasiat silloinkin, kun viivästyskorko olisi tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle. Verotuslain 125 §:n mukaisessa kertyneen viivästyskoron huo Jennusasiassa toimivalta on veronsaajakohtainen. Ennakoperintälain 28 ja 49 a §:n sekä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 14 §:n nojalla muulle veronsaajalle kuin valtiolle tilitettyä viivästyskorkoa ei voida huo jentaa. Perintö- ja lahjaverolain 62 §:n, auto- ja moottoripyöräverolain 18 §:n, leimaverolain 99 §:n ja valmisteverotuslain 42 §:n veronhuojennussäännöksistä puuttuu mahdollisuus viivästyskorkojen ja jäämämaksujen huo jentamiseen.

Kaikkien verolle tulevien seuraamusten tulisi olla huo Jennettavissa. Tilitämättä olevan viivästyskoron huo jentamisasiassa valtiovarainministeriö tai verohallitus on nykyisten säännösten mukaan aina toimivaltainen. Verotuslain 125 §:n mukaan kertyneen viivästyskoron huo jentamisessa toimivalta on veronsaajakohtainen. Ennakolle ja ennakonpidätyksille suoritettavat viivästyskorot jakautuvat nykyisessä tilitysjärjestelmässä kaikille veronsaajille eivätkä näin ollen ole lopullisen veron tapaan jaettavissa esimerkiksi valtion, tietyn kunnan ja tietyn seurakunnan osuuksiin. Tämän vuoksi veronsaajille tilitetyinkin viivästyskoron huo jentamisessa olisi toimivalta ennakkoiden ja ennakonpidätysten osalta annettava valtiovarainministeriölle tai verohallitukselle. Työnantajan sosiaaliturvamaksulle suoritettu viivästyskorko tilitetään valtiolle ja kansaneläkelaitokselle. Käytännössä työnantajan sosiaaliturvamaksulle suoritettua viivästyskorkoa kuitenkin pyydetään huo Jennettavaksi yleensä samalla kertaa ja samoin perustein kuin ennakonpidätyksille suoritettuja viivästyskorkoja. Tarkoituksenmukaisuusyyt edellyttävät näin ollen myös kansaneläkelaitokselle tilitetyn työnantajan sosiaaliturvamaksulle suoritettua viivästyskoron huo Jennustoimivallan keskittämistä valtiovarainministeriölle tai verohallitukselle. Tilitettyjä viivästyskorkoja koskevilla veronhuojennuksilla ei käytännössä olisi eri veronsaajille taloudellista merkitystä.

Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan enakkoperintälain 28 ja 49 a §:ään sekä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 14 §:ään otettavaksi säännös, jonka mukaan valtiovarainministeriö voi myöntää huojuennuksen myös muulle veronsaajalle kuin valtiolle tiliteystä viivästyskorosta. Viivästyskoron ja jäämämaksun huojuentamista koskeva säännös ehdotetaan lisättäväksi perintö- ja lahjaverolain 62 §:ään, auto- ja moottoripyöräverolain 18 §:ään, leimaverolain 99 §:ään ja valmisteverotuslain 42 §:ään. Kahdessa viimeksi mainitussa lainkohdassa ehdotetaan myös säädettäväksi veronlisäyksen huojuentamisesta.

4.3.3. Lykkäyskoron huojuentaminen

Kun veron suorittamiselle on myönnetty lykkäystä, verovelvollinen joutuu viivästyskoron ja jäämämaksun sijasta suorittamaan yleensä 12 prosentin vuotuisen koron suuruista lykkäyskorkoa. Veronkantolain 22 §:n mukaan veronsaajille jakautuvalle verolle suoritettu lykkäyskorko jakautuu veronsaajille siinä suhteessa kuin lykättyä veroa on kunkin veronsaajan hyväksi maksuunpantu.

Verolle suoritettavaa viivästyskorkoa ja jäämämaksua voidaan yleensä huojuentaa samoin perustein kuin veroa tai maksua, jolle viivästyskorko tai jäämämaksu on suoritettava. Sitä vastoin lykkäyskorkoa ei enakkoperintälain 49 a §:n poikkeusta lukuun ottamatta voida huojuentaa.

Valtiovarainministeriön eräiden verojen ja maksujen sekä ennakon suorittamisesta 10.1.1979 antaman päätöksen (16/79) mukaan lykkäys voidaan myöntää korotta erityisen säällittävissä tapauksissa. Käytännössä saattaa esiintyä tilanteita, joissa lykkäyksen myöntämisen jälkeen muuttuneiden olosuhteiden johdosta olisi tarpeen voida huojuentaa lykkäyskorkoakin. Kun tätä mahdollisuutta ei ole, verovelvollinen saattaa joutua myönnetyn lykkäyksen johdosta tosiasiallisesti huonompaan asemaan, missä hän olisi, jos veron suorittamiselle ei olisi myönnetty lykkäystä. Tämän vuoksi lykkäyskorkoa tulisi voida huojuentaa yhdenmukaisesti viivästyskoron ja jäämämaksun kanssa. Säännökset lykkäyskoron huojuentamisesta ehdotetaan otettavaksi veronhuojennussäännöksiin.

Verotuslain 125 §:n 4 momentin nojalla lykätyle verolle maksuunpantavasta veronsaajalle kertyneestä lykkäyskorosta huojuennuksen

myöntäisi valtionveron osalta valtiovarainministeriö tai verohallitus sekä kunnallisveron osalta asianomainen kunnan viranomainen. Veronsaajalle tilittämättömän lykkäyskoron huojuentamisoikeudesta ehdotetaan säädettäväksi, että huojuennuksen myöntäisi aina valtiovarainministeriö tai verohallitus. Lykkäyskoron huojuentamismenettely vastaisi viivästyskoron huojuentamisen osalta noudatettua menettelyä.

Enakkoperintälain 28 §:n 4 momentin ja 49 §:n perusteella myönnetyle maksunlykkäykselle tuleva korko jakautuu valtiolle, kunnille ja seurakunnille veronkantolain 22 §:n mukaisesti. Työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 14 §:n nojalla lykätyleille suorituksille tuleva lykkäyskorko jakautuu valtiolle ja kansaneläkelaitokselle niin ikään veronkantolain 22 §:n määräämässä suhteessa. Veronsaajalle tilittämättömän lykkäyskoron osalta ehdotetaan, että huojuennuksen myöntäisi, kuten nykyisin viivästyskoronkin osalta, aina valtiovarainministeriö tai verohallitus. Muille veronsaajille kuin valtiolle enakkoperintälain 28 §:n ja 49 §:n sekä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 14 §:n nojalla tilitetyn lykkäyskoron huojuentamismenettelystä ehdotetaan säädettäväksi, että huojuennushakemuksen käsittelesi aina valtiovarainministeriö tai verohallitus.

Muiden kuin edellä mainittujen veronlykkäyssäännösten nojalla myönnetty lykkäys kohdistuu aina valtiolle tulevaan veroon. Näissä tapauksissa lykkäyskorkoa koskevan huojuennushakemuksen käsittelesi aina valtiovarainministeriö tai asianomainen keskusvirasto.

4.4. Verotuslain 125 §:n huojuennusperusteiden täsmentäminen

4.4.1. Yleistä

Verotuslain 125 §:n nojalla voidaan myöntää osittainen tai täydellinen vapautus lainkohdassa mainituista veroista ja muista suorituksista, jos verovelvollisen luonnollisen henkilön veronmaksukyky on olennaisesti vähentynyt oman tai läheisen henkilön sairauden, tapaturman tai muun sellaisen syyn johdosta. Jos verovelvollinen on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on ollut hänen ansioidensa varassa, on huojuennuksen myöntäminen niin ikään mah-

dollista. Mainittujen luonnollisen henkilön toimeentulon turvaamiseen pyrkivien huojennusperusteiden lisäksi huojennus voidaan myöntää, jos veron periminen on muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta. Vaikka verotuslain 125 §:n soveltamisalaa ei verovelvollisiin nähden eikä veronhuojennusta edellyttävissä erilaisissa olosuhteissa ole rajoitettu, ovat huojennuskäytännössä sosiaaliset huojennusperusteet korostuneet. Huojennussäännöksen soveltaminen yrityksiin sekä sellaisiin tapauksiin, joissa veron periminen jostakin muusta kuin sosiaalisesta syystä on vaikuttanut ilmeisen kohtuuttomalta, on ollut vähäistä. Verotuslain 125 §:ää olisi kuitenkin voitava tarvittaessa soveltaa kaikkiin tapauksiin, joissa veron periminen on erityisestä syystä ilmeisen kohtuutonta tai joissa huojennuksen myöntämiseen on muutoin erityisen painavia syitä.

4.4.2. Veronmaksukyvyn alentuminen ja verovelvollisen kuolema

Tulo- ja varallisuusverolain 31 §:ssä ovat veronmaksukyvyn alentumisvähennystä ja kuolleen henkilön tulosta tehtävää vähennystä koskevat säännökset. Jos henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä tulot ja varallisuus huomioon ottaen erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta on olennaisesti alentunut, tehdään henkilön tulosta veronmaksukyvyn alentumisvähennys. Milloin verovelvollinen on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus pääasiallisesti on ollut hänen ansioidensa varassa, tehdään vainajan tulosta kohtuullinen, enintään kokonaistulon määräinen vähennys. Mainitut vähennykset myönnetään verotusta toimitettaessa.

Veronmaksukyvyn alentumisen ja verovelvollisen kuoleman johdosta myönnettävällä veronhuojennuksella pyritään verotuksen toimitamisen jälkeen toteuttamaan samoja tarkoituksia kuin veronmaksukyvyn alentumisvähennyksellä ja kuolleen henkilön tulosta tehtävällä vähennyksellä. Koska on pidettävä tarkoituksenmukaisena, että vähennysten ja huojennuksen myöntämisperusteet ovat näissä tapauksissa samansisältöiset, ehdotetaan verotuslain 125 §:n huojennusperusteet näiltä osin muutettavaksi vastaamaan mainittuja vähennys-säännöksiä. Vastaavansisältöiset muutokset ehdotetaan tehtäväksi myös merimiesverolain 22 §:ään ja lahjaverolain 62 §:ään.

4.4.3. Erehtyminen verotussäännösten sisällöstä

Tietämättömyyttä tai erehtymistä lain sisällöstä ei oikeuskäytännössä ole pidetty lieventävänä asianhaarana. Verovelvollisen erehtymistä verotussäännösten sisällön suhteen ei myöskään voida pitää veron huojennusperusteena. Erehtymisen vuoksi aiheutunutta veroa on huojennettu lähes yksinomaan sosiaalisten edellytysten toteutuessa. Erehtymiseen saattaa kuitenkin liittyä sellaisia erityisiä syitä, jotka on otettava huomioon veronhuojennusta harkittaessa. Muun muassa säästökassojen ylikorkotalletusten jälkiverotusten yhteydessä on todettu osan ylikorkotallettajista erehtyneen verotussäännösten sisällöstä ja toimineen vilpittömässä mielessä. Verotuslain 125 §:n huojennussäännöksiä olisi voitava soveltaa myös mainitunlaisiin tilanteisiin. Tällöin ei olisi tarvetta tiettyä verovelvollisryhmää koskevaan erityislainsäädäntöön.

Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan verotuslain 125 §:ään lisättäväksi säännös siitä, että verovelvollisen erehtyminen verotussäännösten sisällöstä olisi eräissä tilanteissa huojennusperuste. Säännöstä sovellettaessa olisi edellytettävä, että erehtymistä ei voida pitää verovelvollisen huolimattomuudesta tai laiminlyönnistä aiheutuneena, vaan että erehtyminen on aiheutunut esimerkiksi lainsäädännön epäselvyydestä, puutteellisista virallisoheista tai muista vastaavista syistä. Lisäksi verosta vapauttamiseen olisi oltava erityisen painavia syitä. Esimerkiksi ylikorkotalletuksista aiheutuneista jälkiverotuksista mahdollisesti tehtäviä veronhuojennushakemuksia käsiteltäessä voitaisiin lainkohdassa tarkoitettujen erityisen painavien syiden olemassa oloa harkittaessa kiinnittää huomiota ylikorkotyöryhmän muistiossaan (Työryhmämuistio 1981: VM 9) esittämiin näkökohtiin. Työryhmä katsoi muistiossaan, että verovuosilta 1972—1978 saaduista ylikoroista ja ylikorkotalletuksista jälkiverotettujen verovelvollisten joukossa on ollut henkilöitä, jotka ovat erehtyneet ylikorkojen veroseurauksista lainsäädännön epäselvyyden, puutteellisten virallisoheiden, säästökassojen antamien virheellisten tietojen tai muiden vastaavien syiden perusteella. Työryhmä esitti vilpittömässä mielessä toimineiden ylikorkotallettajien verotusta huojennettavaksi. Syitä, jotka puoltavat huojennusta, ovat työryhmän mielestä lainsäädännön tulkinnallisuus, ylikorkotalletusten yleisyys ja suurehko määrä, säästökassojen antamat virheelliset ja puutteelliset tiedot tal-

letusten verotuksesta, verovapaista obligaatioista maksetut korkeahkot korot sekä se, että toimitetut verotukset ovat monessa tapauksessa johtaneet siihen, että saadun koron lisäksi huomattava osa pääomastakin on mennyt veroihin. Toisaalta ylikorkotallettajien joukossa on ollut myös henkilöitä, jotka ovat olleet tietoisia tai joiden olisi ilmeisesti ainakin pitänyt olla tietoisia ylikorkojen veronalaisuudesta. Työryhmä katsoi, että huojennusta ei tulisi myöntää henkilölle, joka on harjoittanut ylikorkotalletusten välittämistä tai jonka talletus on tehty tällaisen välittäjän välityksellä. Huojennusta ei tulisi myöskään myöntää henkilölle, joka on saanut ylikorkotalletuksestaan 12 prosentin tai sitä suuremman koron. Työryhmä katsoi lisäksi, että huojennuksen piiristä olisi erotettava henkilöt, joiden asemansa, muiden henkilökohtaisten olosuhteidensa, koron maksutavan tai talletukseen muutoin liittyneen poikkeuksellisen menettelyn perusteella olisi pitänyt tietää tai ymmärtää, ettei ylikorkotalletus olisi verosta vapaa.

4.4.4. *Huojennuksen myöntäminen tärkeää yhteiskunnan kannalta*

Verojen osittainen tai täydellinen huojentaminen saattaisi olla tarkoituksenmukaista verovelkojensa vuoksi vaikeuksiin joutuneen yrityksen toiminnan jatkumisen varmistamiseksi, jos tällä tavoin on mahdollista esimerkiksi merkittävällä tavalla turvata jonkin paikkakunnan työllisyyttä. Huojennuskäytännössä ei veron huojentamista edellä esitetyillä tarkoituksenmukaisuusperusteilla ole kuitenkaan pidetty mahdollisena. Koska veronhuojennuksen myöntämisellä on tarvittaessa mahdollista toteuttaa yhteiskunnan kannalta tärkeinä pidettäviä päämääriä, ehdotetaan tätä koskeva huojennusperuste lisättäväksi verotuslain 125 §:ään. Sen mukaan huojennus voitaisiin myöntää, jos veron perimisestä aiheutuisi muille kuin verovelvolliselle kohtuuttomia seurauksia ja jos vapautuksen myöntämistä voitaisiin lisäksi pitää yhteiskunnan kannalta tärkeänä.

4.4.5. *Veronhuojennuslautakunta*

Veronhuojennusperusteita on edellä ehdotettu lisättäväksi ja samalla selvennettäväksi. Huojennus voitaisiin myöntää silloin, kun sitä jostain erityisestä syystä pidettäisiin yhteiskunnan

kannalta tärkeänä. Toisaalta huojennusperusteita on ehdotettu täsmennettäväksi siten, että muun muassa säästökassojen ylikorkotalletuksista aiheutuneita jälkiverotuksia olisi mahdollista yksittäistapauksissa huoventaa. Mainittujen huojennusasioiden ratkaisuperiaatteiden luomiseksi ja verovelvollisten tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi ehdotetaan verohallituksen yhteyteen perustettavaksi veronhuojennuslautakunta. Valtiovarainministeriö voisi halutessaan pyytää lautakunnan lausuntoa ministeriön ratkaistavaksi kuuluvasta tai sen ratkaistavakseen ottamasta periaatteellisesti tärkeästä veronhuojennusasiasta. Lausuntomenettely tulisi lähinnä kysymyksen tapauksissa, joissa ratkaisuperiaatteet eivät ole vakiintuneet ja tapauksissa, joissa huojennuksen myöntämisen yhteiskunnallinen merkitys joudutaan arvioimaan. Lautakunnan antamilla lausunnoilla voidaan olettaa olevan ohjaava vaikutus myös verohallituksen vastaavanlaisissa huojennusasioissa tekemiin päätöksiin sekä kunnallisten viranomaisten päätökskäytäntöön niiden myöntäessä huojennusta kunnallisveron suorittamisesta.

Veronhuojennuslautakuntaan kuuluisi puheenjohtaja ja kuusi muuta jäsentä, jotka ynnä heidän varamiehensä valtioneuvosto määräisi viisivuotiskausittain. Lautakunnassa tulisi valtiovarainministeriön edustajan ja kunnallisten keskusjärjestöjen ehdottaman henkilön lisäksi olla eri veronmaksajaryhmien edustajat. Vaikka veronhuojennuslautakunnan tehtävänä olisi antaa lausuntoja ainoastaan valtionveroa koskevista huojennushakemuksista, on kuntien keskusjärjestöjen nimeämän henkilön jäsenyyttä lautakunnassa pidettävä tarpeellisena huojentamisperiaatteiden yhdenmukaisuuden edistämiseksi myönnettäessä huojennuksia valtion- ja kunnallisverosta.

Lautakunnan puheenjohtajalta vaadittaisiin oikeustieteen kandidaatin tutkinto. Kaikkien lautakunnan jäsenten tulisi olla verotukseen perehtyneitä. Lautakuntaan sovellettaisiin muutoin, mitä komiteoista on määrätty. Säännökset verohuojennuslautakunnasta ehdotetaan otettavaksi verotuslain 125 §:ään ja uuteen 125 a §:ään.

4.4.6. *Muut ehdotetut muutokset*

Verotuslain 125 §:n 3 momentin mukaan lainkohdan veronhuojennussäännöstä sovelletaan paitsi verovelvolliseen myös verotuslain nojalla

verosta vastuussa olevaan. Käytännössä on esiintynyt tapauksia, joissa verovastuusta vapauttaminen ei tilanteeseen liittyvistä erityisolosuhteista huolimatta ole ollut mahdollista, koska verovastuu ei ole perustunut verotuslain säännöksiin. Verotuslain 125 §:n huojuennussäännösten soveltamisen kannalta on pidettävä tarkoituksenmukaisena, että huojuennuksen myöntäminen olisi tarvittaessa mahdollista silloinkin kun verovastuu perustuu muualla lain-säädännössä oleviin määräyksiin. Edellä olevan perusteella ehdotetaan verotuslain 125 §:n 3 momenttia siten muutettavaksi, että veronhuojuennussäännöksiä voitaisiin verovelvollisen lisäksi soveltaa myös verotusta muunkin lain kuin verotuslain mukaan vastuussa olevaan.

Verotuslain 125 §:n 1 momentin rakenteen selventämiseksi lainkohta ehdotetaan jaettavaksi kahteen momenttiin. Huojuennusperusteet luettelaisiin lainkohdan 1 momentissa viitenä eri kohtana.

4.5. Veron suorittamisen lykkäystä koskevat säännökset eräissä tapauksissa

4.5.1. Tullin ja valmisteveron suorittamisen lykkääminen

Tullilainsäädännön mukaan tullin ja muun maahantuonnin yhteydessä kannettavan veron tai maksun suorittamiselle ei voida myöntää lykkäystä. Koska käytännössä on kuitenkin esiintynyt tarvetta lykkäysten myöntämiseen, ehdotetaan tulliverolakiin otettavaksi lykkäyssäännös, jota sovellettaisiin kaikkiin tullilaitoksen maahantuonnin yhteydessä kantamiin veroihin ja maksuihin. Kun tullihallitus keskiteysti seuraa sanottujen verojen ja maksujen suorittamista ja huolehtii niihin liittyvistä perimistöimenpiteistä, on tarkoituksenmukaista, että myös lykkäysasioiden käsittely annetaan tullihallituksen tehtäväksi.

Valmisteverotuslain 41 §:n nojalla valtiovarainministeriö voi myöntää lykkäystä valmisteveron suorittamiselle. Tullihallitus käsittelee enintään 20 000 markan määräistä valmisteveroa koskevat lykkäyshakemukset. Edellä esitetyillä perusteilla valmisteverotuslakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että valmisteveron lykkäysasiat käsitellään tullihallituksessa. Valmisteverotuslain 41 § ehdotetaan samalla kumottavaksi ja valmisteveron lykkäyssäännökset otettavaksi lain 42 §:ään.

4.5.2. Auto- ja moottoripyöräveron suorittamisen lykkääminen

Auto- ja moottoripyöräverolain 18 §:n 3 momentin mukaan verohallitus voi säännöksen 1 momentissa mainituista syistä myöntää lykkäystä autorekisterikeskuksen maksuunpaneman veron suorittamiselle. Kotimaassa valmistetusta autosta tai moottoripyörästä suoritettavan veron panee maksuun liikevaihtoverotointi. Auto- ja moottoripyöräverolain mukaan lykkäystä ei voida myöntää liikevaihtoverotointin maksuunpanemalle autoverolle. Maahantuonnin yhteydessä kannettavan autoveron maksamista ei voida myöskään lykätä. Auto- ja moottoripyöräverolain 18 §:n 3 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan verohallitus voi myöntää lykkäystä liikevaihtoverotointin autosta tai moottoripyörästä maksuunpaneman veron suorittamiselle ja tullihallitus voi myöntää lykkäystä maahantuonnin yhteydessä suoritettavan veron maksamiselle.

4.5.3. Lykkäyksen myöntämisen ehdoista

Verohallinnossa sovellettavien lykkäyssäännösten mukaan lääninverovirasto voi myöntää veron suorittamisen lykkäystä valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Lykkäyksen ehto- ja koskevat määräykset eivät tällä hetkellä koske verohallituksen myöntämiä lykkäyksiä eivätkä valmisteverotuslain nojalla myönnettäviä lykkäyksiä. Koska eräiden verojen ja maksujen sekä ennakon suorittamisen lykkäyksestä annettussa valtiovarainministeriön päätöksessä säädetään muun muassa lykätyle verolle suoritettavasta korosta, on pidettävä tarkoituksenmukaisena, että lykättävästä verosta tai lykkäyksen myöntävästä viranomaisesta riippumatta lykkäykset aina myönnettäisiin valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Tämän vuoksi lykkäyssäännöksiin ehdotetaan otettavaksi myös verohallitusta ja tullihallitusta koskeva säännös, jonka mukaan lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

5. Eduskunnan jälkikäteishallinto

Kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava verotuslain 125 ja 126 §:n, enakkoperintälain 28 ja 49 a §:n, pe-

rintö- ja lahjaverolain 62 §:n, liikevaihtoverolain 71 §:n ja valmisteverotuslain 42 §:n nojalla myönnettyt vapautukset valtiolle tulevasta verosta, sikäli kuin ne saman verovelvollisen osalta ovat 20 000 markkaa suuremmat. Eduskunnan jälkikäteisvalvonta kohdistuu ainoastaan osaan niistä veroista ja muista maksuista, joista veronhuojennusta voidaan myöntää. Lisäksi valvonta kohdistuu vain tiettyä määrää suurempiin huojennuksiin. Valvontaraja vastaa huojennusmenettelyyn liittyvää 20 000 markan toimivaltarajaa.

Vuoden 1980 aikana tehtiin valtiovarainministeriössä yhteensä 29 eduskunnan jälkikäteisvalvonnan piiriin kuuluvaa huojennuspäätöstä. Näillä päätöksillä myönnettiin vapautus 17 hakijalle yhteensä 1 332 175 markan määräistä liikevaihtoveroista sekä 12 hakijalle yhteensä 775 145 markan huojennus verotuslain 125 §:n ja ennakoperintälain 28 §:n nojalla. Toisaalta jälkikäteisvalvonnan piiriin kuulumattomia huojennuksia myönnettiin pelkästään verohallituksessa vuoden 1980 aikana 975 hakijalle yhteensä 2 566 136 markkaa.

Voimassa olevien säännösten nojalla eduskunnalle annettava selvitys ei anna oikeaa kuvaa myönnettyjen veronhuojennusten määristä. Koska viranomaiset seuraavat myönnettyjen veronhuojennusten määrällistä kehittymistä, veronhuojennuksista kertyvä tieto on eduskunnan käytettävissä lainsäädännössä olevista määräyksistä riippumatta.

Edellä esitetyn perusteella ja veronhuojennussäännösten yhtenäistämiseksi verotuslain

128 §:n, ennakoperintälain 28 §:n 3 momentin ja 49 a §:n 3 momentin, perintö- ja lahjaverolain 62 §:n 4 momentin, liikevaihtoverolain 71 §:n 4 momentin ja valmisteverotuslain 42 §:n 2 momentin ilmoittamisvelvollisuutta koskevat säännökset ehdotetaan kumottaviksi.

6. Esityksen taloudelliset ja hallinnolliset vaikutukset

Esitykseen ei liity merkittäviä ennakoitavissa olevia valtiontaloudellisia vaikutuksia.

Ehdotettu ratkaisutoimivallan siirto veronhuojennusasioissa valtiovarainministeriöltä verohallitukselle ja tullihallitukselle lisäisi keskusvirastojen ratkaistavaksi tulevien huojennushakemusten määrää. Toisaalta päätösvalan siirtymisen yhteydessä keskusvirastot vapautuvat hakemusten käsittelyyn liittyvästä lausuntomenettelystä. Tullilaitoksen kantamia veroja ja muita maksuja koskevan lykkäysmenettelyn ei myöskään oleteta sanottavasti lisäävän työtä tullihallituksessa.

7. Voimaantulo

Lait on tarkoitus saattaa voimaan heti kun eduskunta on ne hyväksynyt.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**verotuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 128 §, sellaisena kuin se on 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (499/74), sekä

muutetaan 125 § ja 126 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 125 § 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (623/78) ja 126 §:n 2 momentti mainitussa 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa,

lisätään lakiin uusi 125 a § seuraavasti:

125 §

Valtiovarainministeriö voi hakemuksesta myöntää vapautuksen valtionverosta ja kunnanvaltuusto tai kunnan ohjesäännössä olevan valtuutuksen nojalla kunnanhallitus kunnallisverosta. Vapautus voi olla osittainen tai täydellinen. Vapautus voidaan myöntää,

1) jos verovelvollisen luonnollisen henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut,

2) jos verovelvollinen on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on pääasiallisesti ollut verovelvollisen ansion varassa ja jos veron periminen olisi ilmeisesti kohtuutonta,

3) jos verovelvollisen on katsottava erehtyneen verosäännösten sisällöstä eikä erehtymistä voida olosuhteet huomioon ottaen pitää verovelvollisen huolimattomuudesta tai laiminlyönnistä aiheutuneena ja jos verosta vapauttamiseen on erittäin painavia syitä,

4) jos veron periminen on muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta, tai

5) jos veron perimisen seuraukset muille kuin verovelvolliselle ovat kohtuuttomia ja jos vapautuksen myöntämistä voidaan pitää yhteiskunnan kannalta tärkeänä.

Mitä 1 momentissa on säädetty verosta, koskee myös viivästyskorkoa vastaavaa korkoa sekä kertynyttä viivästyskorkoa. Valtiovarainministeriö voi myös myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen jäämämaksusta ja muusta kuin edellä tarkoitettusta viivästyskorosta sil-

loinkin, kun se olisi tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle. Valtiovarainministeriö voi niin ikään myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen lykkäyskorosta. Tämä vapautus voidaan myöntää myös silloin, kun lykkäyskoron on tilitetty tai olisi tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Verohallitus ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty valtiovarainministeriön vapautettavissa olevat määrät ovat enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Valtiovarainministeriö voi ennen hakemuksen ratkaisemista hankkia lausunnon verohallituksen yhteydessä olevalta veronhuojennuslautakunnalta.

Mitä tässä pykälässä on säädetty verovelvollisesta, sovelletaan vastaavasti myös verosta lain mukaan vastuussa olevaan.

Veronkantoviranomainen voi 1 momentissa mainituin edellytyksin myöntää veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätöseen ei saa valittamalla hakea muutosta. Kunnan viranomaisen tekemään päätökseen saadaan kuitenkin hakea muutosta niin kuin kunnallislain (953/76) 139 §:n 2 momentissa on säädetty.

125 a §

Veronhuojennuslautakunnassa on puheenjohtaja ja kuusi muuta jäsentä, jotka ynnä heidän

varamiehensä valtioneuvosto määrää viisivuotiskausittain. Jäsenistä yksi on määrättävä valtiovarainministeriön virkamiehistä ja yksi kunnallisten keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä. Lautakunnassa tulee, mikäli mahdollista, eri veronmaksajaryhmien olla edustettuina.

Veronhuojennuslautakunnan puheenjohtajalta vaaditaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto. Kaikkien lautakunnan jäsenten tulee olla verotukseen perehtyneitä.

Veronhuojennuslautakuntaan sovelletaan, mitä komiteoista on määrätty.

126 §

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

2.

Laki**merimiesverolain 22 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 16 päivänä toukokuuta 1958 annetun merimiesverolain (208/58) 22 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetulla lailla (501/74), näin kuuluvaksi:

22 §

Jos merimiehen veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut tai jos merimies on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on pääasiallisesti ollut verovelvollisen ansioiden varassa ja jos veron periminen olisi ilmeisesti kohtuutonta, valtiovarainministeriöllä on oikeus hakemuksesta harkintansa mukaan palauttaa merimiehelle tai hänen kuolinpesälleen suoritetusta merimiesverosta valtiolle tullut osa kokonaan tai kohtuulliseksi katsottava määrä siitä. Sama oikeus veron palauttamiseen on asianomaisella kunnallisvaltuustolla tai ohjesäännössä olevan valtuutuksen perusteella kunnallishallituksella kunnalle tulleeeseen merimiesveron osaan nähden.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin palautettavaksi pyydetyn valtiolle tulleen veron määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta. Kunnan viranomaisen tekemään päätökseen saadaan kuitenkin hakea muutosta niin kuin kunnallislain (953/76) 139 §:n 2 momentissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

3.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakoperintälain 28, 49 ja 49 a §,

sellaisina kuin ne ovat, 28 ja 49 a § 11 päivänä elokuuta 1978 ja 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetuissa laeissa (612/78 ja 500/74) sekä 49 § mainituissa 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa, näin kuuluviksi:

28 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta poistaa työnantajan maksettavaksi 24 §:n ja 25 a §:n 3 momentin nojalla pannun pidättämättä jätetyn määrän, 22 ja 25 §:ssä tarkoitetut veronlisäykset, 25 b §:ssä tarkoitetun korotuksen sekä veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain (145/76) mukaisen viivästyskoron ja jäämämaksun sekä verolle lykkäyksen vuoksi maksettavan koron. Valtiovarainministeriö voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettava tai on tilitetty muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Veronkantoviranomainen voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen määrien suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

Milloin konkurssipesä on maksanut työpalkkasaatavan, voi verohallitus hakemuksesta myöntää konkurssipesälle lykkäystä konkurssipesän maksettavaksi 22 §:n nojalla pannun pidätysmäärän suorittamisessa. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

49 §

Veronkantoviranomainen voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää ennakon suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

49 a §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta poistaa maksuunpannulle ennakolle suoritettavan viivästyskoron ja jäämämaksun sekä ennakolle lykkäyksen vuoksi maksettavan koron. Valtiovarainministeriö voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettava tai on tilitetty muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198

4.

Laki**työnantajan sosiaaliturvamuksista annetun lain 14 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan sosiaaliturvamuksista 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 14 §, sellaisena kuin se on 20 päivänä kesäkuuta 1974 ja 11 päivänä elokuuta 1978 annetuissa laeissa (502/74 ja 613/78), näin kuuluvaksi:

14 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta poistaa työnantajan maksettavaksi pannut, 10 §:ssä tarkoitetut veronlisäykset ja -korotukset sekä veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain mukaisen viivästyskoron ja jäämämaksun sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavan koron. Valtiovarainministeriö voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä tai on tilitetty kansaneläkelaitokselle.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin

ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Veronkantoviranomainen voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää lykkäystä 10 §:n nojalla työnantajan maksettavaksi pantujen määrien suorittamiselle. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätöseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 198

5.

Laki**perintö- ja lahjaverolain 62 ja 63 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain 62 ja 63 §,

sellaisina kuin ne ovat, 62 § 20 päivänä kesäkuuta 1974, 11 päivänä elokuuta 1978 ja 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetuissa laeissa (503/74, 616/78 ja 318/79) sekä 63 § mainituissa 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa, näin kuuluviksi:

62 §

Jos verovelvollisen veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut taikka jos veron periminen ilmeisesti vaarantaisi maatilatalouden tai muun yritystoiminnan jatkuvuuden tai työpaikkojen säilyvyyden taikka jos veron periminen olisi muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta, voi valtiovarainministeriö hakemuksesta myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen perintö- tai lahjaverosta, viivästyskorosta ja jäämämaksusta sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavasta korosta.

susta sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavasta korosta.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Jos perintö- tai lahjaveron suorittaminen määrääjassa käy verovelvolliselle vaikeaksi, voi veronkantoviranomainen hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkais-

tavakseen. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

63 §

Jos pesäosuuden tai lahjan arvo on verovelvollisuuden alkamisen jälkeen olennaisesti vähentynyt, voi valtiovarainministeriö, milloin on erityistä syytä, hakemuksesta määrätä, että maksettusta verosta kohtuulliseksi katsottu osa on suoritettava verovelvolliselle takaisin, taikka vastaavasti vähentää maksamatta olevaa veron määrää.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin alennettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun alennettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

6.

Laki

arpajaisverolain 11 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 10 päivänä huhtikuuta 1970 annetun arpajaisverolain 11 §, sellaisena kuin se on 2 päivänä helmikuuta 1979 annetussa laissa (118/79), näin kuuluvaksi:

11 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä määräämillään ehdoilla kokonaan tai osittain vapauttaa arpajaisten toimeenpanijan tämän suoritettavaksi maksuunpannusta arpajaisverosta, korosta, veronlisäyksestä, viivästyskorosta ja jäämämaksusta sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavasta korosta.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloin-

kin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Verohallitus voi valtiovarainministeriön määräämin ehdoin erityisistä syistä myöntää maksuunpannun arpajaisveron suorittamisen lykkäystä.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

7.

Laki

liikevaihtoverolain 71 ja 72 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 5 päivänä joulukuuta 1963 annetun liikevaihtoverolain (532/63) 71 ja 72 §,

sellaisina kuin ne ovat, 71 § 20 päivänä kesäkuuta 1974 ja 13 päivänä helmikuuta 1976 annetuissa laeissa (504/74 ja 151/76) sekä 72 § osittain muutettuna 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla (617/78), näin kuuluviksi:

71 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa

suoritettua tai suoritettavaa liikevaihtoveroa, veronlisäystä, viivästyskorkoa, jäämämaksua sekä

lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa tahi poistaa ne kokonaan.

Verohallituksella tai, mikäli tulliviranomainen on kantanut veron, tullihallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Mitä tässä pykälässä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan vastaavasti myös tämän lain mukaan verosta vastuussa olevaan.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

72 §

Veronkantaviranomainen voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää verovelvolliselle veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

Maahantuonnista suoritettavan veron maksamisen lykkäyksestä on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

8.

Laki

auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan auto- ja moottoripyöräverosta 14 päivänä marraskuuta 1967 annetun lain 18 §, sellaisena kuin se on 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (505/74), näin kuuluvaksi:

18 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suoritettua tai suoritettavaa auto- ja moottoripyöräveroa, viivästyskorkoa, jäämämaksua sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa tahi poistaa ne kokonaan.

Verohallituksella tai, mikäli tulliviranomainen on kantanut veron, tullihallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyy-

detty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla myöntää lykkäystä autorekisterikeskusten tai liikevaihtoverotoimiston maksuunpaneman veron maksamisesta. Maahantuonnista suoritettavan veron maksamisen lykkäyksestä on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

9.

Laki**moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain 9 §:n 2 momentti ja 32 a §,
 sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (506/74), sekä
lisätään 9 §:ään uusi 4 momentti ja 32 b §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

9 §

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentin nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

32 a §

Valtiovarainministeriö voi, mikäli kohtuussyyt tahi säälittävät tai muut erityisen painavat syyt vaativat, hakemuksesta myöntää vapautuksen tässä laissa tarkoitettun lisäveron suorittamisesta tahi määrätä valtion varoista maksettavaksi takaisin suoritettun lisäveron, viivästyskoron ja jäämämaksun sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavan koron.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Verohallitus voi valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla myöntää lykkäystä tässä laissa tarkoitettun lisäveron suorittamisesta.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

32 b §

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
 kuuta 198 .

10.

Laki**leimaverolain 99 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 99 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 20 päivänä kesäkuuta 1974 ja 11 päivänä elokuuta 1978 annetuilla laeilla (507/74 ja 620/78), näin kuuluvaksi:

99 §

Kun päätöksestä, pöytäkirjanotteesta tai asiakirjasta, jolla on myönnetty tai vahvistettu jokin lupa tai oikeus, tämän lain mukaan on suoritettava leimaveroa, valtiovarainministeriö voi, milloin on erityisiä syitä, hakemuksesta määrätä, että lääninveroviraston on suoritettava maksettu veromäärä tai kohtuulliseksi katsottu osa siitä takaisin, tai vastaavasti poistaa

maksamatta olevan veromäärän tai vähentää sitä.

Yhteisölle, laitokselle tai säätiölle, jonka varat käytetään yksinomaan yleishyödylliseen tarkoitukseen, voi valtiovarainministeriö erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen leimaveron suorittamisesta.

Verohallituksella on oikeus ratkaista tässä pykälässä tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tämän pykälän 1 momentin nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

11.

Laki

tulliverolain 26 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1978 annetun tulliverolain (575/78) 26 §, näin kuuluvaksi:

26 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suoritettua tai suoritettavaa tullia tahi poistaa sen kokonaan. Tullihallituksella on oikeus ratkaista asia, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetyn tullin määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tullihallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla myöntää lykkäystä tullin maksamisesta. Mitä edellä 1 momentissa on säädetty tullista sovelletaan myös lykkäyksen vuoksi suoritettavaan korkoon.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

12.

Laki

valmisteverotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 3 päivänä heinäkuuta 1974 annetun valmisteverotuslain (558/74) 41 §, sekä muutetaan 42 § näin kuuluvaksi:

42 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suoritettua tai suoritettavaa valmisteveroa, veronlisäystä, viivästyskorkoa ja jäämämaksua sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa tahi poistaa ne kokonaan. Tullihallituksella on oikeus ratkaista asia, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän

asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tullihallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla myöntää lykkäystä veron maksamisesta.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

13.

Laki**tasausverolain 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1971 annetun tasausverolain 6 §:n 2 ja 3 momentti,

sellaisena kuin ne ovat, 2 momentti 20 päivänä kesäkuuta 1974 ja 3 momentti 26 päivänä lokakuuta 1979 annetuissa laeissa (509/74 ja 779/79), näin kuuluvaksi:

6 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suoritettua tai suoritettavaa tasausveroa tahi poistaa sen kokonaan. Tullihallituksella on oikeus ratkaista asia, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetyn tasausveron määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainminis-

teriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Edellä 2 momentin nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1981.

Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 1981

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Ministeri *Pirkko Työläjärvi*

1.

Laki

verotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 128 §, sellaisena kuin se on
 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (499/74), sekä
muutetaan 125 § ja 126 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 125 § 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (623/78) ja
 126 §:n 2 momentti mainitussa 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa,
lisätään lakiin uusi 125 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

125 §

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön veronmaksukyky oman tai läheisen henkilön sairauden, tapaturman tai muun sellaisen syyn tähden on olennaisesti vähentynyt tai jos verovelvollinen on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on ollut hänen ansioidensa varassa, tahi jos veron periminen tällaiselta tai muulta verovelvolliselta olisi muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta, voi valtionveron osalta valtiovarainministeriö sekä kunnallisveron osalta kunnanvaltuusto tai kunnan ohjesäännössä olevan valtuutuksen nojalla kunnanhallitus hakemuksesta myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen verosta, viivästyskorkoa vastaavasta korosta sekä kertyneestä viivästyskorosta. Samoin edellytyksin voi valtiovarainministeriö myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen jäämämaksusta ja muusta kuin edellä tarkoitettusta viivästyskorosta silloinkin, kun se olisi tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetyn valtionveron, viivästyskorkoa vastaavan koron, viivästyskoron tai jäämämaksun määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Ehdotus

125 §

Valtiovarainministeriö voi hakemuksesta myöntää vapautuksen valtionverosta ja kunnanvaltuusto tai kunnan ohjesäännössä olevan valtuutuksen nojalla kunnanhallitus kunnallisverosta. Vapautus voi olla osittainen tai täydellinen. Vapautus voidaan myöntää,

1) jos verovelvollisen luonnollisen henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut,

2) jos verovelvollinen on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on pääasiallisesti ollut verovelvollisen ansion varassa ja jos veron periminen olisi ilmeisesti kohtuutonta,

3) jos verovelvollisen on katsottava erehtyneen verosäännösten sisällöstä eikä erehtymistä voida olosuhteet huomioon ottaen pitää verovelvollisen huolimattomuudesta tai laiminlyönnistä aiheutuneena ja jos verosta vapauttamiseen on erittäin painavia syitä,

4) jos veron periminen on muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta, tai

5) jos veron perimisen seuraukset muille kuin verovelvolliselle ovat kohtuuttomia ja jos vapautuksen myöntämistä voidaan pitää yhteiskunnan kannalta tärkeänä.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Mitä 1 momentissa on säädetty verosta, koskee myös viivästyskorkoa vastaavaa korkoa sekä kertynyttä viivästyskorkoa. Valtiovarainministeriö voi myös myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen jäämämaksusta ja muusta kuin edellä tarkoitettusta viivästyskorosta silloinkin, kun se olisi tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle. Valtiovarainministeriö voi niin ikään myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen lykkäyskorosta. Tämä vapaus voidaan myöntää myös silloin, kun lykkäyskorkoa on tilitetty tai olisi tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Verohallitus ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty valtiovarainministeriön vapautettavissa olevat määrät ovat enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Valtiovarainministeriö voi ennen hakemuksen ratkaisemista hankkia lausunnon verohallituksen yhteydessä olevalta veronhuojennuslautakunnalta.

Mitä tässä pykälässä on säädetty verovelvollisesta, sovelletaan vastaavasti myös tämän lain mukaan verosta vastuussa olevaan.

Veronkantoviranomainen voi 1 momentissa mainituin edellytyksin valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisestä syystä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen.

Mitä tässä pykälässä on säädetty verovelvollisesta, sovelletaan vastavasti myös verosta lain mukaan vastuussa olevaan.

Veronkantoviranomainen voi 1 momentissa mainituin edellytyksin myöntää veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta. Kunnan viranomaisen tekemään päätökseen saadaan kuitenkin hakea muutosta niin kuin kunnallislain (953/76) 139 §:n 2 momentissa on säädetty.

125 a §

Veronhuojennuslautakunnassa on puheenjohtaja ja kuusi muuta jäsentä, jotka ynnä heidän varamieheensä valtioneuvosto määrää viisivuotiskausittain. Jäsenistä yksi on määrättävä valtiovarainministeriön virkamiehistä ja yksi kunnallisten keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä. Lautakunnassa tulee, mikäli mahdollista, eri veronmaksajaryhmien olla edustettuina.

Veronhuojennuslautakunnan puheenjohtajalta vaaditaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto. Kaikkien lautakuntien jäsenten tulee olla verotukseen perehtyneitä.

Veronhuojennuslautakuntaan sovelletaan, mitä komiteoista on määrätty.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

126 §.

126 §.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetyn veron määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

128 §.

(128 § kumotaan)

Siinä kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava 125 ja 126 §:n mukaan valtionverosta ja valtiolle tulevasta veronlisäyksestä myönnettyt vapautukset, sikäli kuin ne saman verovelvollisen osalta ovat 20 000 markkaa suuremmat.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 .

2.

Laki

merimiesverolain 22 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 16 päivänä toukokuuta 1958 annetun merimiesverolain (208/58) 22 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetulla lailla (501/74), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

22 §.

22 §

Jos merimiehen veronmaksukyky on oman tai läheisen henkilön sairauden tai tapaturman tähden tai muun merimiestä kohdanneen onnettomuuden takia olennaisesti vähentynyt taikka jos merimies on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, *turvattomia* lapsia tai muita sellaisia perillisiä, joiden elatus pääasiallisesti on ollut hänen *työnsä tai ansionsa* varassa, valtiovarainministeriöllä on oikeus hakemuksesta harkintansa mukaan palauttaa merimiehelle tai hänen kuolinpesälleen suoritetusta merimiesverosta valtiolle tullut osa kokonaan tai kohtuulliseksi katsottava määrä siitä. Sama oikeus veron palauttamiseen on asianomaisella kunnallisvaltuutolla tai ohjesäännössä olevan valtuutuksen pe-

Jos merimiehen veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut tai jos merimies on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on pääasiallisesti ollut verovelvollisen ansioiden varassa ja jos veron periminen olisi ilmeisesti kohtuutonta, valtiovarainministeriöllä on oikeus hakemuksesta harkintansa mukaan palauttaa merimiehelle tai hänen kuolinpesälleen suoritetusta merimiesverosta valtiolle tullut osa kokonaan tai kohtuulliseksi katsottava määrä siitä. Sama oikeus veron palauttamiseen

Voimassa oleva laki

rusteella kunnallishallituksella kunnalle tulleen merimiesveron osaan nähden.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin palautettavaksi pyydetyn valtiolle tulleen veron määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun palautettavaksi pyydetty määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Ehdotus

on asianomaisella kunnallisvaltuustolla tai ohjesäännössä olevan valtuutuksen perusteella kunnallishallituksella kunnalle tulleeseen merimiesveron osaan nähden.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin palautettavaksi pyydetyn valtiolle tulleen veron määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätöseen ei saa valittamalla hakea muutosta. Kunnan viranomaisen tekemään päätökseen saadaan kuitenkin hakea muutosta niin kuin kunnallislain (953/76) 139 §:n 2 momentissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 .

3.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakko-

perintälain 28, 49 ja 49 a §, sellaisina kuin ne ovat, 28 ja 49 a § 11 päivänä elokuuta 1978 ja 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetuissa laeissa (612/78 ja 500/74) sekä 49 § mainituissa 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa, näin kuuluviksi:

*Voimassa oleva laki***28 §.**

Erityisen painavista syistä valtiovarainministeriö voi hakemuksesta poistaa työnantajan maksettavaksi 24 §:n ja 25 a §:n 3 momentin nojalla pannun pidättämättä jätetyn määrän, 22 ja 25 §:ssä tarkoitettujen veronlisäykset, 25 b §:ssä tarkoitetun korotuksen sekä veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain (145/76) mukaisen viivästyskoron ja jäämämaksun. Valtiovarainministeriö voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistet-

*Ehdotus***28 §**

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta poistaa työnantajan maksettavaksi 24 §:n ja 25 a §:n 3 momentin nojalla pannun pidättämättä jätetyn määrän, 22 ja 25 §:ssä tarkoitettujen veronlisäykset, 25 b §:ssä tarkoitetun korotuksen sekä veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain (145/76) mukaisen viivästyskoron ja jäämämaksun sekä verolle lykkäyksen vuoksi maksettavan koron. Valtiovarainministeriö voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä tai on tilitetty muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistetta-

Voimassa oleva laki

tavaksi pyydetty määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Siinä kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava 1 momentin nojalla myönnettyt vapautukset, sikäli kuin ne saman työnantajan osalta ovat 20 000 markkaa suuremmat.

Erityisistä syistä veronkantoviranomainen voi hakemuksesta myöntää lykkäystä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen määrien suorittamisessa valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla. Verohallitus voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen, jos siihen on erityistä syytä.

Milloin konkurssipesä on maksanut työpalkkasaatavan, voi verohallitus hakemuksesta myöntää konkurssipesälle lykkäystä konkurssipesän maksettavaksi 22 §:n nojalla pannun pidätysmäärän suorittamisessa.

49 §.

Veronkantoviranomainen voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää ennakon suorittamisen lykkäystä valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla. Verohallitus voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen, jos siihen on erityistä syytä.

49 a §.

Erityisen painavista syistä valtiovarainministeriö voi hakemuksesta poistaa maksuunpannulle ennakolle suoritettavan viivästyskoron ja jäämämaksun sekä ennakolle lykkäyksen vuoksi maksettavan koron. Valtiovarainministeriö voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä

Ehdotus

vaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti *tärkeän asian* silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Veronkantoviranomainen voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen määrien suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. *Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.*

Milloin konkurssipesä on maksanut työpalkkasaatavan, voi verohallitus hakemuksesta myöntää konkurssipesälle lykkäystä konkurssipesän maksettavaksi 22 §:n nojalla pannun pidätysmäärän suorittamisesta. *Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.*

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

49 §

Veronkantoviranomainen voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää ennakon suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. *Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.*

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

49 a §

Valtiovarainministeriö voi *erityisistä syistä* hakemuksesta poistaa maksuunpannulle ennakolle suoritettavan viivästyskoron ja jäämämaksun sekä ennakolle lykkäyksen vuoksi maksettavan koron. Valtiovarainministeriö voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä *tai on tilitetty* muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti *tärkeän asian* silloin-

Voimassa oleva laki

koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Siinä kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava 1 momentin nojalla myönnetty vapautukset, sikäli kuin ne saman verovelvollisen osalta ovat 20 000 markkaa suuremmat.

Ehdotus

kin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .

4.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 14 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 14 §, sellaisena kuin se on 20 päivänä kesäkuuta 1974 ja 11 päivänä elokuuta 1978 annetuissa laeissa (502/74 ja 613/78), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

14 §.

Erityisen painavista syistä valtiovarainministeriö voi hakemuksesta poistaa työnantajan maksettavaksi pannut, 10 §:ssä tarkoitetut veronlisäykset ja -korotukset sekä veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain mukaisen viivästyskoron ja jäämämaksun. Valtiovarainministeriö voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä kansaneläkelaitokselle.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Erityisistä syistä veronkantoviranomainen voi hakemuksesta valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla myöntää lykkäystä 10 §:n nojalla työnantajan maksettavaksi pantujen määrien suorittamisessa. Verohallitus voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen, milloin siihen on erityistä syytä.

Ehdotus

14 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta poistaa työnantajan maksettavaksi pannut, 10 §:ssä tarkoitetut veronlisäykset ja -korotukset sekä veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetun lain mukaisen viivästyskoron ja jäämämaksun sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavan koron. Valtiovarainministeriö voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä tai on tilitetty kansaneläkelaitokselle.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Veronkantoviranomainen voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää lykkäystä 10 §:n nojalla työnantajan maksettavaksi pantujen määrien suorittamiselle. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

*Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .*

5.

Laki**perintö- ja lahjaverolain 62 ja 63 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain 62 ja 63 §,

sellaisina kuin ne ovat, 62 § 20 päivänä kesäkuuta 1974, 11 päivänä elokuuta 1978 ja 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetuissa laeissa (503/74, 616/78 ja 318/79) sekä 63 § mainituissa 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa, näin kuuluviksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

62 §.

Jos verovelvollisen veronmaksukyky on oman tai läheisen henkilön sairauden tai tapaturman tahi muun sellaisen syyn tähden olennaisesti vähentynyt taikka jos veron periminen ilmeisesti vaarantaisi maatilatalouden tai muun yritystoiminnan jatkuvuuden tai työpaikkojen säilyvyyden taikka jos veron periminen olisi muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta, voi valtiovarainministeriö hakemuksesta myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen perintö- tai lahjaverosta.

62 §

Jos verovelvollisen veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut taikka jos veron periminen ilmeisesti vaarantaisi maatilatalouden tai muun yritystoiminnan jatkuvuuden tai työpaikkojen säilyvyyden taikka jos veron periminen olisi muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta, voi valtiovarainministeriö hakemuksesta myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen perintö- tai lahjaverosta, viivästyskorosta ja jäämämaksusta sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavasta korosta.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty veron määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty veron määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Jos perintö- tai lahjaveron suorittaminen määräajassa käy verovelvolliselle vaikeaksi, voi veronkantoviranomainen hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty veron määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty veron määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Jos perintö- tai lahjaveron suorittaminen määräajassa käy verovelvolliselle vaikeaksi, voi veronkantoviranomainen valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisestä syystä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen.

Voimassa oleva laki

Siinä kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava 1 momentin mukaan myönnetyt vapautukset, sikäli kuin ne saman verovelvollisen osalta ovat 20 000 markkaa suuremmat.

Ehdotus

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

63 §

Jos pesänosuuden tai lahjan arvo on verovelvollisuuden alkamisen jälkeen olennaisesti vähentynyt, voi valtiovarainministeriö, milloin on erityistä syytä, hakemuksesta määrätä, että maksetusta verosta kohtuulliseksi katsottu osa on suoritettava verovelvolliselle takaisin, taikka vastaavasti vähentää maksamatta olevaa veron määrää.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin palautettavaksi tai vähennettäväksi pyydetyn veron määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun palautettavaksi tai vähennettäväksi pyydetyn veron määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin alennettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun alennettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 .

6.

Laki

arpajaisverolain 11 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 10 päivänä huhtikuuta 1970 annetun arpajaisverolain 11 §, sellaisena kuin se on 2 päivänä helmikuuta 1979 annetussa laissa (118/79), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

11 §.

Mikäli erityisen painavat syyt vaativat, valtiovarainministeriö voi määräämillään ehdoilla kokonaan tai osittain vapauttaa arpajaisten toimeenpanijan tämän suoritettavaksi maksuunpannusta arpajaisverosta, korosta ja veronlisäyksestä sekä viivästyskorosta ja jäämämaksusta.

Ehdotus

11 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä määräämillään ehdoilla kokonaan tai osittain vapauttaa arpajaisten toimeenpanijan tämän suoritettavaksi maksuunpannusta arpajaisverosta, korosta, veronlisäyksestä, viivästyskorosta ja jäämämaksusta sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavasta korosta.

Voimassa oleva laki

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetyn *arpajaisveron* määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetyn *arpajaisveron* määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Verohallitus voi erityisistä syistä myöntää maksuunpannun arpajaisveron suorittamisen lykkäystä.

Ehdotus

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Verohallitus voi *valtiovarainministeriön määräämin ehdoin* erityisistä syistä myöntää maksuunpannun arpajaisveron suorittamisen lykkäystä.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 .

7.

Laki**liikevaihtoverolain 71 ja 72 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 5 päivänä joulukuuta 1963 annetun liikevaihtoverolain (532/63) 71 ja 72 §,

sellaisina kuin ne ovat, 71 § 20 päivänä kesäkuuta 1974 ja 13 päivänä helmikuuta 1976 annetuissa laeissa (504/74 ja 151/76) sekä 72 § osittain muutettuna 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla (617/78), näin kuuluviksi:

*Voimassa oleva laki***71 §.**

Säälittävistä tai muista erityisen painavista kohtuussyistä valtiovarainministeriö voi hakemuksesta alentaa suoritettua tai suoritettavaa veromäärää, veronlisäystä, viivästyskorkoa tai jäämämaksua tahi poistaa ne kokonaan. Ministeriö voi myös määrätä maahantuonnin yhteydessä suoritettun tai tavaran hintaan sisältyneen veron tahi osan siitä suoritettavaksi takaisin. Palautettavalle määrälle ei suoriteta korkoa.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetyn veron, veronlisäyksen, viivästyskoron tai jäämämaksun määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

*Ehdotus***71 §**

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suoritettua tai suoritettavaa liikevaihtoveroa, veronlisäystä, viivästyskorkoa, jäämämaksua sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa tahi poistaa ne kokonaan.

Verohallituksella tai, mikäli tulliviranomainen on kantanut veron, tullihallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

Mitä tässä pykälässä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan vastaavasti myös tämän lain mukaan verosta vastuussa olevaan.

Siinä kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava tässä pykälässä tarkoitetut vapautukset, sikäli kuin ne saman verovelvollisen osalta ovat 20 000 markkaa suuremmat.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

72 §.

Veronkantoviranomainen voi valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla erityisen painavien syiden vaatiessa hakemuksesta myöntää verovelvolliselle veron maksamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen.

Maahantuonnista suoritettavan veron maksamisen lykkäyksestä on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

72 §

Veronkantoviranomainen voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää verovelvolliselle veron suorittamisen lykkäystä. Verohallitus voi erityisistä syistä ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. *Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.*

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 .*

8.

Laki

auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan auto- ja moottoripyöräverosta 14 päivänä marraskuuta 1967 annetun lain 18 §, sellaisena kuin se on 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (505/74), näin kuuluvaksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

18 §.

Mikäli kohtuussyyt tahi säälittävät tai muut erityisen painavat syyt vaativat, valtiovarainministeriö voi määräämillään ehdoilla hakemuksesta myöntää vapautuksen tässä laissa tarkoitetun veron suorittamisesta tahi määrätä valtion varoista maksettavaksi takaisin maahantuonnin yhteydessä suoritettun tai ajoneuvon hintaan sisältyneen tai autorekisterikeskuksen maksuunpaneman veron.

Tullihallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetyn veron määrä on enintään 20 000 markkaa ja tulliviranomai-

18 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suoritettua tai suoritettavaa auto- ja moottoripyöräveroa, viivästyskorkoa, jäämämaksua sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa tahi poistaa ne kokonaan.

Verohallituksella tai, mikäli tulliviranomainen on kantanut veron, tullihallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi

Voimassa oleva laki

nen on kantanut veron. Milloin kysymyksessä on maassa valmistettu veronalaisena bankittu auto tai mikäli autorekisterikeskus on maksuunpannut veron, ratkaisee hakemuksen verohallitus. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetyn veron määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Verohallitus voi erityisistä syistä myöntää lykkäystä autorekisterikeskuksen maksuunpaneman autoveron suorittamiseen.

Ehdotus

pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla myöntää lykkäystä autorekisterikeskuksen tai liikevaihtoverotoimiston maksuunpaneman veron maksamisesta. Maahantuonnista suoritettavan veron maksamisen lykkäyksestä on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 .

9.

Laki**moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain 9 §:n
2 momentti ja 32 a §,
sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (506/74), sekä
lisätään 9 §:ään uusi 4 momentti ja 32 b §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

9 §.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, jos poistettavaksi pyydetyn veron määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetyn veron määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Ehdotus

9 §

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentin nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

32 a §.

Mikäli kohtuussyyt tai sääлттävät tai muut erityisen painavat syyt vaativat, valtiovarainministeriö voi hakemuksesta myöntää vapautuksen tässä laissa tarkoitetun lisäveron suorittamisesta tai määrätä valtion varoista maksettavaksi takaisin suoritettun lisäveron.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetyn veron määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Verohallitus voi määräämillään ehdoilla erityisen painavien syiden vaatiessa myöntää lykkäystä tässä laissa tarkoitetun lisäveron suorittamisesta.

32 a §

Valtiovarainministeriö voi, mikäli kohtuussyyt tai sääлттävät tai muut erityisen painavat syyt vaativat, hakemuksesta myöntää vapautuksen tässä laissa tarkoitetun lisäveron suorittamisesta tai määrätä valtion varoista maksettavaksi takaisin suoritettun lisäveron, viivästyksen ja jäämämaksun sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavan koron.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Verohallitus voi valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla myöntää lykkäystä tässä laissa tarkoitetun lisäveron suorittamisesta.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

32 b §

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

10.

Laki

leimaverolain 99 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 99 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 20 päivänä kesäkuuta 1974 ja 11 päivänä elokuuta 1978 annetuilla laeilla (507/74 ja 620/78), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

99 §

Kun päätöksestä, pöytäkirjanotteesta tai asiakirjasta, jolla on myönnetty tai vahvistettu jokin lupa tai oikeus, tämän lain mukaan on suoritettava leimaveroa, valtiovarainministeriö voi, milloin on erityisiä syitä, hakemuksesta määrätä, että lääninveroviraston on suoritettava maksettu veromäärä tai kohtuulliseksi katsottu

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

osa siitä takaisin, tai vastaavasti poistaa mak-
samatta olevan veromäärän tai vähentää sitä.

Yhteisölle, laitokselle tai säätiölle, jonka va-
rat käytetään yksinomaan yleishyödylliseen tar-
koitukseen, voi valtiovarainministeriö hakemuk-
sesta muutoinkin myöntää helpotusta tai va-
pautuksen leimaveron suorittamisesta.

Verohallituksella on oikeus ratkaista tässä
pykälässä tarkoitettu hakemus, milloin poistet-
tavaksi tai palautettavaksi pyydetyn *leimaveron*
määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiova-
rainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaate-
teellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hake-
mukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetyn
leimaveron määrä on 20 000 markkaa tai sitä
pienempi.

Yhteisölle, laitokselle tai säätiölle, jonka va-
rat käytetään yksinomaan yleishyödylliseen tar-
koitukseen, voi valtiovarainministeriö *erityisistä*
syistä hakemuksesta *määräämillään ehdoilla*
myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen
leimaveron suorittamisesta.

Verohallituksella on oikeus ratkaista tässä
pykälässä tarkoitettu hakemus, milloin poistet-
tavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on
enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainminis-
teriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti
tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi *tai*
palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000
markkaa tai sitä pienempi.

Tämän pykälän 1 momentin nojalla annet-
tuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muu-
tosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 .

11.

Laki

tulliverolain 26 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1978 annetun tulli-
verolain (575/78) 26 §, näin kuuluvaksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

26 §.

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä
hakemuksesta harkinnan mukaan osittain tai
kokonaan poistaa suoritettavan tullin tai mää-
rätä jo suoritettun tullin tai osan siitä makset-
tavaksi takaisin. Tullihallituksella on oikeus
ratkaista asia, milloin poistettavaksi tai palau-
tettavaksi haetun tullin määrä ei ole 20 000
markkaa suurempi.

26 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä
hakemuksesta *määräämillään ehdoilla* alentaa
suoritettua tai suoritettavaa tullia tahi poistaa
sen kokonaan. Tullihallituksella on oikeus rat-
kaista asia, milloin poistettavaksi tai palautet-
tavaksi pyydetyn tullin määrä on enintään
100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi
kuitenkin ratkaista periaatteellisesti *tärkeän*
asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palau-
tettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa
tai sitä pienempi.

Tullihallitus voi erityisistä syistä hakemuk-
sesta valtiovarainministeriön määräämillä ehdoil-
la myöntää lykkäystä tullin maksamisesta. Mitä
edellä 1 momentissa on säädetty tullista sovel-
letaan myös lykkäyksen vuoksi suoritettavaan
korkoon.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

Edellä 1 momentissa mainitussa asiassa annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .

12.

Laki**valmisteverotuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 3 päivänä heinäkuuta 1974 annetun valmisteverotuslain (558/74) 41 §, sekä
muutetaan 42 § näin kuuluvaksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

41 §.

(41 § kumotaan)

Valtiovarainministeriö tai, milloin veron määrä on enintään 20 000 markkaa, tullihallitus voi määräämillään ehdoilla myöntää jälkiverotuksien tai veronoikaisuun maksuunpannun valmisteveron suorittamisessa samoin kuin, milloin siihen on erityistä syytä, muulloinkin veron maksamisen lykkäystä.

42 §.

42 §

Valtiovarainministeriö voi erityistä syistä hakemuksesta harkinnan mukaan osittain tai kokonaan poistaa suoritettavan valmisteveron tahi määrätä jo suoritettavan valmisteveron tai osan siitä maksettavaksi takaisin. Tullihallituksella on oikeus ratkaista asia, milloin veron määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetyn veron määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suoritettua tai suoritettavaa valmisteveroa, veronlisäystä, viivästyskorkoa ja jäämämaksua sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa tahi poistaa ne kokonaan. Tullihallituksella on oikeus ratkaista asia, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tullihallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla myöntää lykkäystä veron maksamisesta.

Siinä kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava 1 momentin mukaan myönnettyt vapautukset, sikäli kuin ne saman verovelvollisen osalta ovat 20 000 markkaa suuremmat.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .

13.

Laki**tasausverolain 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1971 annetun tasausverolain 6 §:n 2 ja 3 momentti,

sellaisena kuin ne ovat, 2 momentti 20 päivänä kesäkuuta 1974 ja 3 momentti 26 päivänä lokakuuta 1979 annetuissa laeissa (509/74 ja 779/79), näin kuuluvaksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus***6 §**

Valtiovarainministeriö voi erityisen painavista kohtuussyistä kokonaan tai osittain vapauttaa verovelvollisen tasausveron suorittamisesta tai määrätä jo suoritettun veron tai osan siitä palautettavaksi.

Tämän lainkohdan nojalla tehdyt hakemukset osoitetaan tullihallitukselle.

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suoritettua tai suoritettavaa tasausveroa tahi poistaa sen kokonaan. Tullihallituksella on oikeus ratkaista asia, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetyn tasausveron määrä on enintään 100 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeän asian silloinkin, kun poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetty määrä on 100 000 markkaa tai sitä pienempi.

Edellä 2 momentin nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .

